kui harri aetas undse ilma ga warra hommungult wallâ wâle sõma, ja õddangult jälle wäega hilda koddo lastas tulla. Sisti om selle man ka wâhhamb sûdo, kui sa egga üttele tõpprale annat luitsa tâut solatu tõrwa enne mõtsa minnemist.

Üts hâ mõistlik juttokenne.

Wannal ajol elli tark ja sure auw-nimmega Koli-Oppetaja, ke Jummala nõwwo, ja Jummala sâduisi, mes üts iggi lodu mõistus weel es olle ilmas ärra arwanu, omma mõistussega ommeti ärra tahtse selletada. — Sesuggune mõtte waiwas tedda ütte allasi pâle, nink es jätta tälle rahhu, ei õsel ei paiwal. Ent selle, et temma muldo tõtteste omma koggodussele pühha risti usku õppet Jummala pühha sõnna perra; sis Jummal heitse armo temma pâle, ja juhhat tedda unnen, et se nouw wâga rummal nink julge om, kui innimenne omma tarkusse lâbbi, Jumma'a se kõige taiwa nink ma loja tarkusse nõwwo, tahhap ärra arwata nink ärra selletada.

Sedda unne nâgko om se wagga Koli oppetaja essi nidade ärra kõnnelnu:

Ma kõndse merre weert mõda ilmütsinda, ja mo mõtte olliwa jälleki tolle pâle, et ma Jummala tarkust, temma nõwwo ja kõik temma sâduisi saassi ärramoistma, nink ärreselletama; — sis ma nâggi et üts pois lats merre weren liwa sisse mulgo teggi, ja merre wet sinna mulko ammut luitsaga.

Minna sis küsse temmalt: Armas lats, mes sa sâäl teet? — Poisikenne kostse wasta: Minna tahhasi merre wessi kõigini omma liwa mulko ammutada. — Minna jälle ütli tälle: Ollet sinna rummal poisikenne! Es sa ei nâe kui ilmato suur merri om? — Lats mulle wasta: Kes teed? Aggo sa essi ollet rummalamb! Sinna tahhat Jummala nõwwo, ja temma sâduisi omma mõistussega

Eesti Rahwa Kalender 1